

MODERN LAW NEWS BY KENG

คอลัมน์ : หลักกฎหมายจากคำพิพากษาฎีกาใหม่
เรื่อง หลักกฎหมายอาญา ที่น่าสนใจ ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 188 (คำพิพากษาฎีกาที่ 3356/2565)

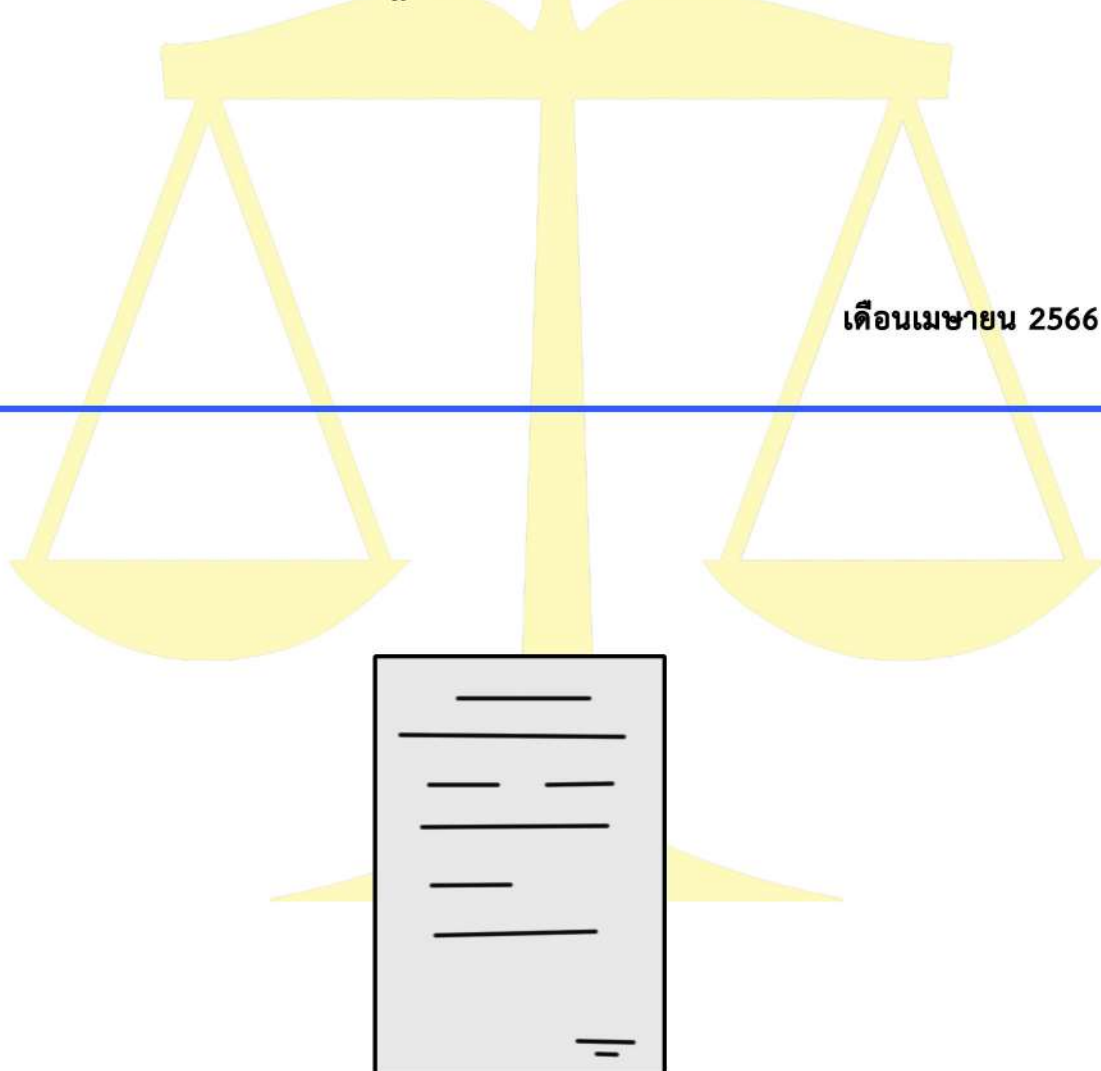
APRIL 2023 YEAR 1 NO 1.

สวัสดีผู้อ่าน

MODERN LAW NEWS BY KENG เป็นงานเขียนเชิงข่าวสารประยุกต์กับงานวิชาการในแวดวงกฎหมาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ทุกชั้นปีมีความทันสมัยและเข้าใจปัญหาทางกฎหมายที่น่าสนใจได้โดยง่าย ซึ่งเป็นอีกช่องทางหนึ่งสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาเกี่ยวกับความรู้ของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ๆ ซึ่งผู้เขียนจะนำข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เช่น คำพิพากษาศาลฎีกาที่น่าสนใจ หรือกฎหมายประกาศใหม่ ๆ มาเป็นแนวทางสำหรับการเรียบเรียง

สำหรับคอลัมน์ : หลักกฎหมายจากคำพิพากษาศาลฎีกาใหม่ ขอนำเสนอเรื่องที่ 1 หลักกฎหมายอาญาที่น่าสนใจ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 188 (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3356/2565) ทั้งนี้ หลักกฎหมายอาญาดังกล่าวยังเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาวิชา LAW 2805 กฎหมายอาญา : ภาควิชาความผิด Criminal Law : Offences อีกด้วย

เดือนเมษายน 2566 เล่ม 1 ปี 1

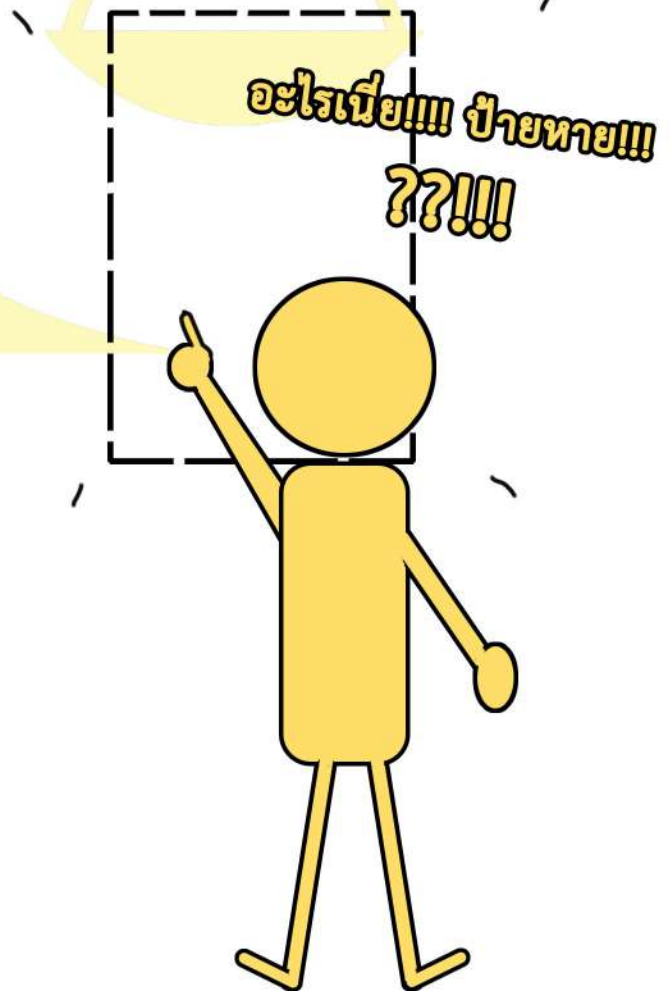
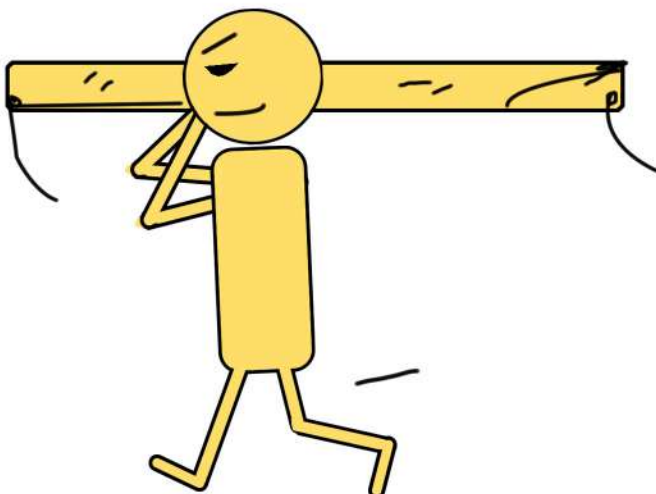

เรื่องที่ 1 หลักกฎหมายอาญาที่น่าสนใจ
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 188 (คำพิพากษาฎีกาที่ 3356/2565)

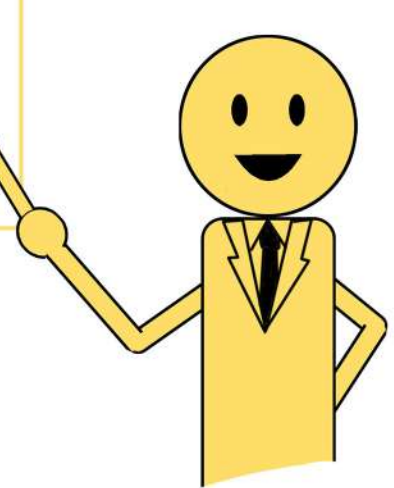
ผศ.ธนวัฒน์ พิสิฐจินดา
สาขาวิชานิติศาสตร์
วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คำพิพากษาฎีกาที่ 3356/2565 (เนติฯ ตอนที่ 7 หน้า 1792) วินิจฉัยว่า “คำว่า “เอาไปเสีย” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 188 มิได้มุ่งถึงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในการเป็นเจ้าของวัตถุที่ทำให้ปรากฏความหมายเป็นเอกสาร ทั้งบทมาตรา 188 ไม่ได้กำหนดลักษณะเฉพาะของเอกสารว่าต้องเป็นเอกสารที่เป็นพยานหลักฐานทำนองเดียวกับพินัยกรรมเท่านั้น เมื่อป้ายไวณิลพิพาทเป็นวัตถุซึ่งทำให้ปรากฏความหมายด้วยตัวอักษร จึงเข้าลักษณะเป็นเอกสารตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (7)”

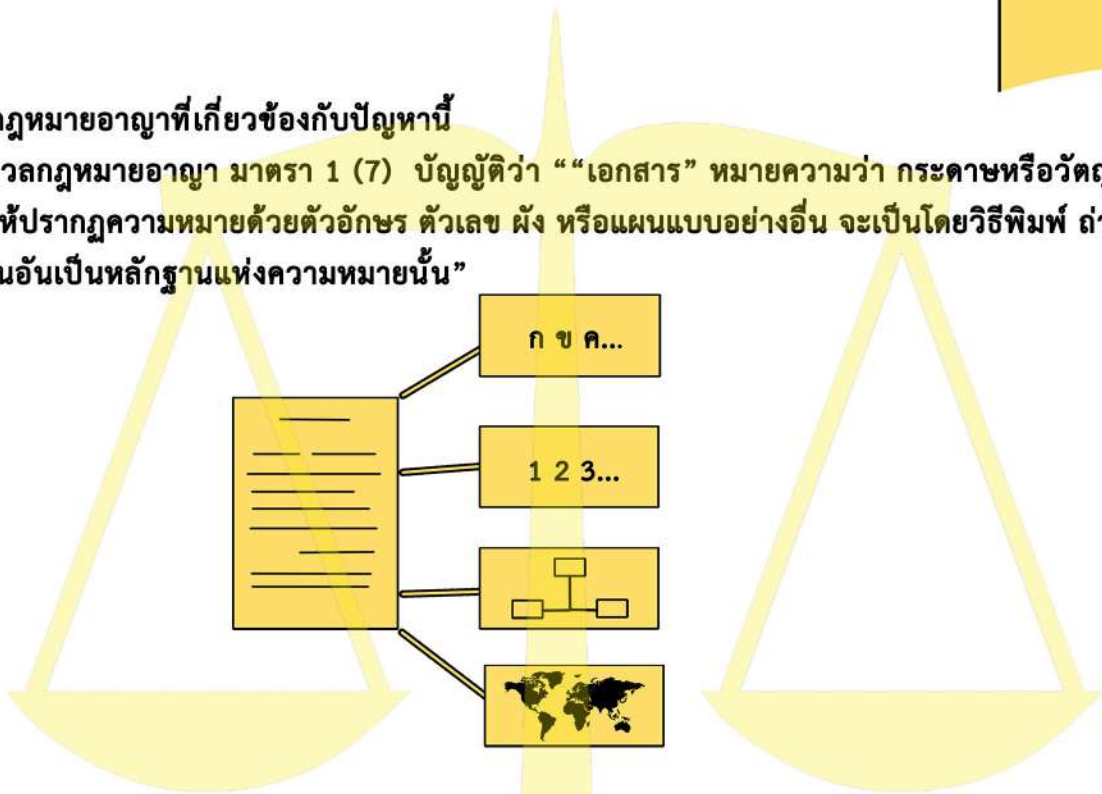
ตัวอย่าง นาย ก. ปลดป้ายไวณิล
ของนาย ข. ออกจากบริเวณที่นาย ข. ติดตั้งไว้
ซึ่งป้ายไวณิลดังกล่าวมีข้อความประชาสัมพันธ์
งานของนาย ข. เขียนไว้ด้วย

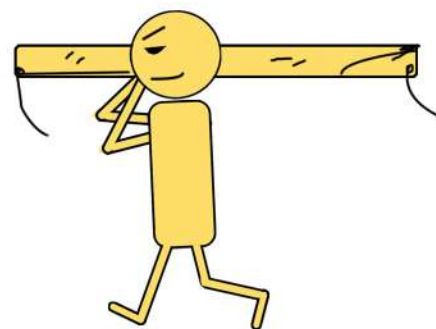
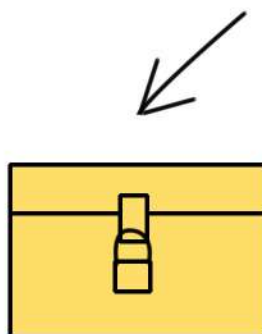
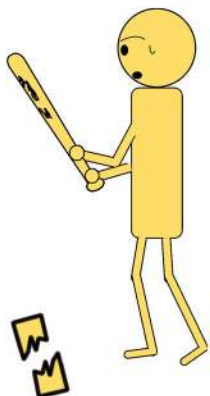
ปัญหา การกระทำของนาย ก. มีความผิด
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 188 หรือไม่

หลักกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับปัญหานี้
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (7) บัญญัติว่า “เอกสาร” หมายความว่า กระดาษหรือวัตถุอื่นใด
ซึ่งได้ทำให้ปรากฏความหมายด้วยตัวอักษร ตัวเลข ผัง หรือแผนแบบอย่างอื่น จะเป็นโดยวิธีพิมพ์ ถ่ายภาพ
หรือวิธีอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งความหมายนั้น”

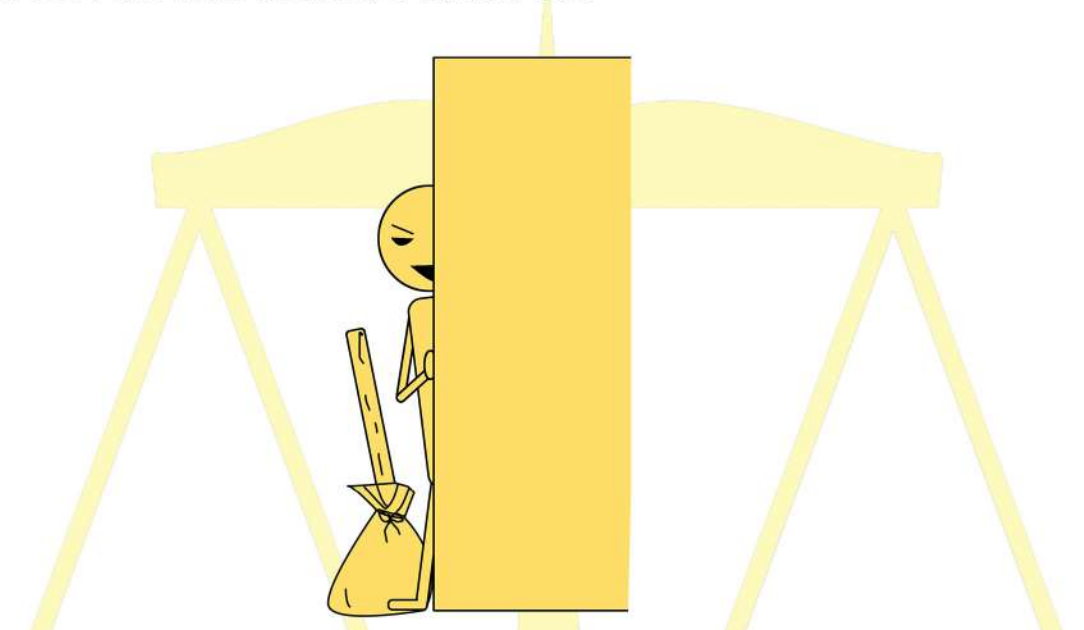

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 188 บัญญัติว่า “ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหาย
หรือไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินหรือเอกสารใดของผู้อื่น ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีและปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

วิเคราะห์

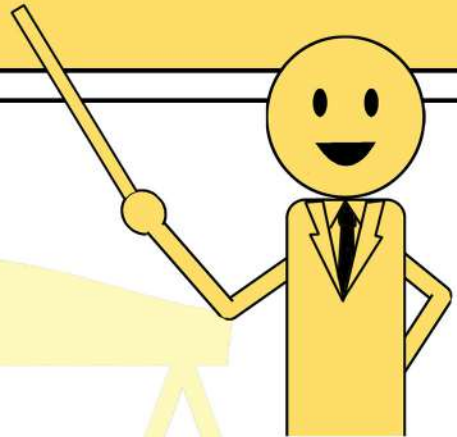
ประเด็นที่ 1 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 188 กำหนดลักษณะแห่งการกระทำไว้ด้วยประการหนึ่งคือ “เอาไปเสีย” ซึ่งการ “เอาไป” ตามมาตรา 188 นี้ อาจต้องพิจารณาเกี่ยวกับความผิดฐานลักทรัพย์ตามมาตรา 334 ด้วย (จิตติ ติงศภัทย์, 2543, หน้า 396)

ประเด็นที่ 2 สำหรับ “วัตถุแห่งการกระทำ” (เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, 2565, หน้า 447) ตามตัวอย่างข้างต้น คือ “ป้ายไวเนลที่มีข้อความ” ซึ่งคำพิพากษาฎีกาที่ 3356/2565 วินิจฉัยว่า “.บทมาตรา 188 ไม่ได้กำหนดลักษณะเฉพาะของเอกสารว่าต้องเป็นเอกสารที่เป็นพยานหลักฐานทำนองเดียวกับพินัยกรรมเท่านั้น เมื่อป้ายไวเนลเป็นวัตถุซึ่งทำให้ปรากฏความหมายด้วยอักษร จึงเข้าลักษณะเป็นเอกสารตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (7)”

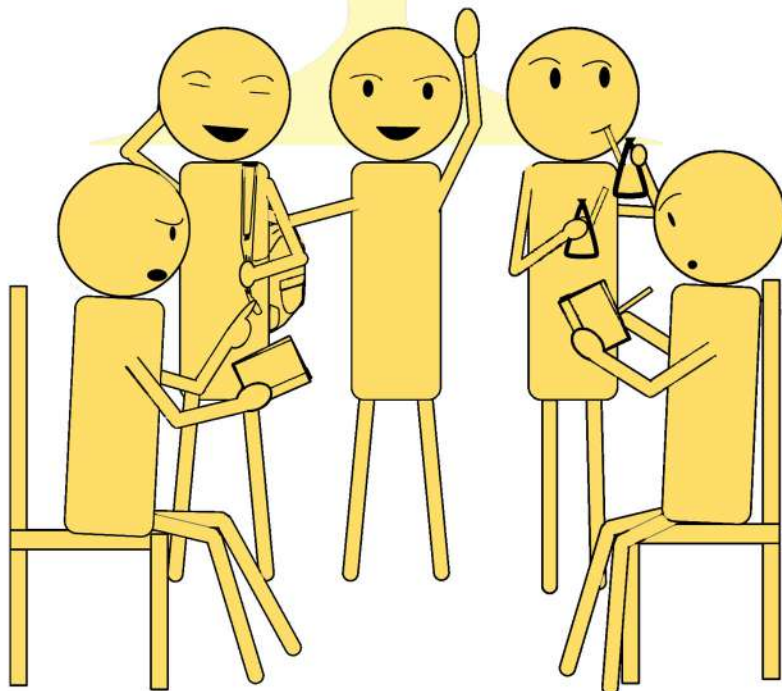

กล่าวโดยสรุป การกระทำของนาย ก. ตามตัวอย่างนี้จึงเป็นความผิดฐานเอาไปเสีย
ซึ่งเอกสารใดของผู้อื่นในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่นาย ข. ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 188 (เทียบคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3356/2565)

เอกสารอ้างอิง

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์.(2565).กฎหมายอาญาภาคความผิด 1.พิมพ์ครั้งที่7.กรุงเทพมหานคร:บริษัท กรุงสยามพับลิชชิ่ง จำกัด.
จิตติ ดิงศภัทย์.(2543).กฎหมายอาญา ภาค 2 ตอน 1 .พิมพ์ครั้งที่ 7.กรุงเทพมหานคร:สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา.

MODERN LAW NEWS BY KENG

APRIL 2023 YEAR 1 NO 1.